

[Statsministeren]

og utvetydig vis har slået fast, at omverdenen vil tolke et dansk nej til pakken som et dansk nej til fortsat deltagelse i Fællesskabet.

Derfor vil et dansk nej efter regeringens opfattelse indlede en proces eller – for at bruge et udtryk, som er ført ind i debatten – en glidning, som vil føre Danmark stadig længere væk fra vore partnere, og som i sin yderste konsekvens vil føre Danmark ud af EF-samarbejdet. Det er en udvikling, som regeringen ikke ønsker, og det er derfor, regeringen så stærkt anbefaler et ja til EF-pakken og dermed et ja til fortsat dansk deltagelse i EF-samarbejdet.

Albrechtsen (VS):

Jeg forstod på udenrigsministeren, at vi er enige om, at Danmark reelt har retten til at sige nej. Så siger udenrigsministeren, at de andre lande vil fortolke et dansk nej på en bestemt måde. Men hvad er så den konkrete konsekvens af det, hr. udenrigsminister, for det bliver jo så det interessante?

Er det ikke korrekt forstået, at det ikke i sig selv har nogen større betydning, om de andre lande fortolker et dansk nej sådan? Det har jo kun betydning, hvis de andre lande også sætter trusler, repressalier eller magt bag en eventuel mobning af Danmark, og det er ikke det, der bliver tale om. Det er kun dette, at de andre lande fortolker et dansk signal på en bestemt måde, men det er ikke det – sådan forstod jeg udenrigsministeren – at de andre lande tager en praktisk konsekvens af det og begynder at mobbe Danmark.

Leif Hermann (SF):

Har udenrigsministeren konkrete holdepunkter for at tro, at et dansk nej vil blive mødt med andet end måske en hovedrysten eller en passiv form for misbilligelse? Kan vi f.eks. forestille os, at landbrugspolitikken eller fiskekvoterne eller, som trafikministeren har været inde på det, transportlicenserne, som vi allerede har fået ordnet, kan blive betvivlet, hvis Danmark sige nej, hvad vi, som ministeren har bekræftet, er fuldt berettede til i overensstemmelse med traktaten?

Lenger (VS):

Det kan kun mudre debatten at bevæge sig ind i, hvad andre tror, og hvad andre vil for-

tolke, og jeg ved ikke hvad. Jeg synes, det er betydelig mere interessant, hvad udenrigsministeren mener, og vi har jo den fordel, at han i modsætning til de andre, der eventuelt skal fortolke det, er til stede her i salen. Derfor vil jeg gerne spørge, om udenrigsministeren mener, at et dansk nej til pakken er en tilkendegivelse af, at Danmark er på vej ud af EF.

Statsministeren (Ellemann-Jensen, fg.):

Jeg er ikke enig med hr. Lenger i, at det er mindre væsentligt, hvad de andre mener. Det må være sådan i et fællesskab, hvor vi udgør 5 millioner ud af ca. 320 millioner, at vi interesserer os for, hvordan de andre opfatter vores handlinger. Derfor er det væsentligt, hvordan de andre ville opfatte et dansk nej.

Det er klart, at skulle der mod al forventning komme et dansk nej, så vil jeg til det yderste stritte imod, at dette skulle føre til, at Danmark kom ud. Det, jeg er bange for, er, at der ville blive indledt en proces, en glidning, som jeg sagde det før, hvor de andre ville opfatte det som et signal om, at vi ønsker gradvis at trække os ud, og hvor det ville give næring til hjemlige kredse, som ønsker en dansk udtræden.

Når hr. Leif Hermann spørger, om jeg har konkrete holdepunkter, vil jeg svare, at jeg flere gange i debatten i de sidste uger har peget på, at på en lang række områder, der er væsentlige for os, bygger varetagelse af danske interesser ikke på, hvad vi kan slå op i en eller anden akt eller paragraf og sige: det har vi ret til. Nej, det bygger på, at man i den daglige administration af Fællesskabet tager vare på danske hensyn. Jeg har nævnt eksempler: vi har en særlig stålkvota, som holder Stålvalseværket i live. Vi har særlige ordninger for industrifiskeri, som holder ⅓ af vores fiskeri i gang. Vi har særlige ordninger for restitutioner på landbrugsområdet, som giver os mulighed for at være de eneste eksportører af fetaost til Mellemøsten og af svineköd til Japan og USA.

Vi kan tage det punkt for punkt, hvor vi på konkrete områder er afhængige af, at man i den daglige administration regner med, at Danmark ønsker at være fuldgyldigt medlem. Hvis vi afgiver et signal, de andre opfatter som et dansk signal om, at vi ikke ønsker at